

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 37

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 20 ianuarie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
	ACTE ALE SENATULUI	
2.	— Decizie privind convocarea Senatului în sesiune extraordinară	2
	ACTE ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR	
1.	— Decizie privind convocarea Camerei Deputaților în sesiune extraordinară	3–4
	DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
	Decizia nr. 624 din 10 octombrie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. XVIII alin. (2) teza finală din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă și ale art. 12 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței	4–8

ACTE ALE SENATULUI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

DECIZIE**privind convocarea Senatului în sesiune extraordinară**

În temeiul dispozițiilor art. 66 alin. (2) și (3) și ale art. 115 alin. (5) din Constituția României, republicată, precum și ale art. 84 din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, republicat, cu modificările ulterioare,

președintele Senatului d e c i d e:

Articol unic. — Se convoacă Senatul în sesiune extraordinară, în data de 20 ianuarie 2020, ora 16,00, pentru perioada 20—31 ianuarie 2020. Proiectul ordinii de zi și proiectul programului de lucru sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta decizie.

PREȘEDINTELE SENATULUI
TEODOR-VIOREL MELEȘCANU

București, 20 ianuarie 2020.
Nr. 2.

ANEXĂ

**Proiectul ordinii de zi și proiectul programului de lucru al Senatului
pentru perioada 20—31 ianuarie 2020**

— sesiune extraordinară —

I. Proiectul ordinii de zi

— Informare cu privire la Proiectul de lege privind aprobarea Ordonanței de urgență nr. 2/2020 pentru prorogarea intrării în vigoare a art. I pct. 1 din Legea nr. 14/2020 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 9/2019 pentru modificarea și completarea Legii nr. 61/1993 privind alocația de stat pentru copii, precum și pentru modificarea art. 58 alin. (1) din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, înregistrat la Biroul permanent al Senatului în data de 16 ianuarie 2020, care urmează să fie avizat de comisiile permanente în termenele stabilite

II. Proiectul programului de lucru

Luni, 20 ianuarie 2020

ora 16,00

Lucrări în plenul Senatului

Martți, 21 ianuarie—joi, 23 ianuarie 2020

orele 9,00—16,00

Lucrări în comisiile permanente

Vineri, 24 ianuarie 2020

Zi liberă

Sâmbătă, 25 ianuarie 2020

Activități în circumscripțiile electorale

Luni, 27 ianuarie—joi, 30 ianuarie 2020

orele 9,00—16,00

Lucrări în comisiile permanente

Vineri, 31 ianuarie 2020

Activități în circumscripțiile electorale

ACTE ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

DECIZIE
privind convocarea Camerei Deputaților
în sesiune extraordinară

În temeiul dispozițiilor art. 66 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată,

președintele Camerei Deputaților emite prezenta decizie.

Articol unic. — (1) Camera Deputaților se convoacă în sesiune extraordinară în data de 20 ianuarie 2020, ora 16,00, pentru perioada 20—31 ianuarie 2020.

(2) Proiectul ordinii de zi și proiectul programului de lucru sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta decizie.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ION-MARCEL CIOLACU

București, 20 ianuarie 2020.
Nr. 1.

ANEXĂ

SESIUNEA EXTRAORDINARĂ A CAMEREI DEPUTAȚILOR
20—31 ianuarie 2020

Proiectul ordinii de zi și proiectul programului de lucru pentru perioada 20—31 ianuarie 2020

I. Proiectul ordinii de zi

1. Informare cu privire la proiectul de lege pentru aprobarea unei ordonanțe de urgență a Guvernului înregistrată la Biroul permanent al Camerei Deputaților și care urmează să fie avizată de comisiile permanente în termenele stabilite

2. Propunere legislativă privind eliminarea pensiilor de serviciu pentru deputați și senatori, judecători și procurori, personalul auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor, polițiști, funcționari publici cu statut special, funcționari publici parlamentari, membrilor corpului diplomatic și consular al României, membrilor Curții Constituționale și a personalului aeronautic civil navigant profesionist din aviația civilă din România (PI-x nr. 292/2019)

II. Proiectul programului de lucru al Camerei Deputaților

Luni, 20 ianuarie 2020

— ora 13,30

Ședința Biroului permanent al Camerei Deputaților

— ora 14,00

Ședința comună a birourilor permanente ale Camerei Deputaților și Senatului (cu participarea liderilor grupurilor parlamentare)

— ora 16,00

Ședința în plen a Camerei Deputaților

Aprobarea ordinii de zi a sesiunii extraordinare a Camerei Deputaților pentru perioada 20—31 ianuarie 2020

Marți, 21 ianuarie 2020

Miercuri, 22 ianuarie 2020

Joi, 23 ianuarie 2020

Activitate în comisiile parlamentare

— orele 10,00—13,00

Avizarea unor proiecte de legi și propuneri legislative; documentare și soluționarea unor probleme repartizate comisiilor; studiu individual

— orele 13,00—14,00

Pauză

— orele 14,00—18,00

Continuarea activității în comisiile parlamentare

Vineri, 24 ianuarie 2020

Zi liberă

Sâmbătă, 25 ianuarie 2020

Activități ale deputaților în circumscripțiile electorale

Luni, 27 ianuarie 2020

Activitate în comisiile parlamentare

— orele 14,00—18,00

Avizarea unor proiecte de legi și propuneri legislative; documentare și soluționarea unor probleme repartizate comisiilor; studiu individual

Marți, 28 ianuarie 2020

Ședința în plen a Camerei Deputaților

— ora 14,00 — până la epuizarea ordinii de zi

Dezbateri asupra problemelor înscrise pe ordinea de zi

Miercuri, 29 ianuarie 2020

Activitate în comisiile parlamentare

— orele 10,00—13,00

Avizarea unor proiecte de legi și propuneri legislative; documentare și soluționarea unor probleme repartizate comisiilor; studiu individual

— orele 13,00—14,00

Pauză

— orele 14,00—18,00

Continuarea activității în comisiile parlamentare

Joi, 30 ianuarie 2020

Activitate în comisiile parlamentare

— orele 8,30—12,30

Avizarea unor proiecte de legi și propuneri legislative; documentare și soluționarea unor probleme repartizate comisiilor; studiu individual

Vineri, 31 ianuarie 2020

Activități ale deputaților în circumscripțiile electorale

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 624 din 10 octombrie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. XVIII alin. (2) teza finală din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă și ale art. 12 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 5 decembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 1.402/89/2014/a13, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. XVIII alin. (2) teza finală din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă și ale art. 12 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.** Excepția a fost invocată de Ciprian Iulian Damian într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului declarat de acesta împotriva Deciziei nr. 750 din 31 octombrie 2016, pronunțată de Curtea de Apel Iași — Secția civilă, în contradictoriu cu intimata I.P.U.R.L. Huși, în calitate de lichidator al S.C. Sporting Club — S.A.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține că în actuala reglementare a Codului de procedură civilă recursul apare ca o cale de atac extraordinară care poate fi exercitată doar cu respectarea anumitor exigențe din lege, iar din interpretarea sistematică a art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 rezultă clar intenția legiuitorului în privința condițiilor impuse pentru exercitarea căii de atac a recursului. Astfel, reglementarea actuală poate conduce la ipoteza conform căreia anumite litigii sunt excluse de la posibilitatea exercitării căii de atac a recursului doar fiindcă o parte la acest litigiu se află în procedura de insolvență. Practic, partea aflată în insolvență poate aplica dispozițiile legii insolvenței atunci când dorește declanșarea unei acțiuni (de exemplu, anularea actelor

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. XVIII alin. (2) teza finală din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă și ale art. 12 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Ciprian Iulian Damian în Dosarul nr. 1.402/89/2014/a13 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.985D/2017.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a instanței de contencios constituțional.

frauduloase), iar atât timp cât litigiul este guvernat de legea insolvenței, privează celelalte părți de dreptul de a apela la calea de atac a recursului. Apreciază că astfel „se creează o discriminare între persoanele fizice și juridice care participă la litigiul de valoare similară, însă în procedura de drept civil pur, și alți asemenea participanți care sunt chemați în judecată în cauze inițiate de către persoane aflate în procedura de insolvență”.

6. O altă critică se referă la faptul că prin norma cuprinsă în Legea nr. 2/2013 „nu s-a realizat o coordonare cu celelalte reglementări din dreptul existent, astfel încât să permită o aplicare unitară a incidenței căii de atac a recursului”. Autorul excepției face referire la Decizia Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017, prin care s-a stabilit că sistemul pragului valoric de filtrare a admisibilității recursurilor, din prisma criteriului valoric al obiectului unei cauze, este neconstituțional, fiind discriminatoriu pentru cetățenii care iau parte la proceduri judiciare și care ar trebui să beneficieze de tratament egal în fața legiuitorului. Pe de altă parte, apreciază că se poate afirma în mod firesc că și criteriul calității unor persoane de părți ale diferitelor tipuri de litigii poate fi la fel de discriminatoriu, atunci când se pune problema exercitării căii de atac a recursului. Astfel, dacă în decizia precitată se vorbește despre valoarea unei cereri, critica formulată în prezenta cauză vizează excluderea unor categorii de cetățeni prin simplul fapt că sunt părâți în proceduri care, ca excepție, sunt excluse de la calea de atac a recursului.

7. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă** apreciază că, raportat la materia analizată, legiuitorul a consacrat dublul grad de jurisdicție, iar, întrucât apelul este o cale devolutivă de atac, persoana în cauză beneficiază de o examinare în fond a cauzei sale atât în fața tribunalului, cât și în fața curții de apel. Apreciază că textele de lege criticate nu conțin nicio dispoziție discriminatorie în măsura în care se aplică tuturor celor aflați în situația prevăzută de ipoteza normativă, fără nicio discriminare pe considerente arbitrare, iar regimul juridic diferit, constând în faptul că hotărârile date de instanțele de apel nu pot fi atacate cu recurs, este determinat de deosebirea de situații care impune soluții legislative diferite, în vederea asigurării celerității soluționării cauzelor aflate pe rolul instanțelor. Învederează, de asemenea, că, în cazuri similare, Curtea Constituțională a reținut că autorul excepției a avut acces la judecarea cauzei în primă instanță, precum și în apel, care, potrivit art. 476 alin. (1) din Codul de procedură civilă, provoacă o nouă judecată asupra fondului, instanța de apel statuând atât în fapt, cât și în drept, astfel încât nu poate fi reținută încălcarea dreptului de acces la justiție și a dreptului la un proces echitabil. Subliniază, totodată, că în mod constant Curtea Europeană a Drepturilor Omului a impus statelor obligația de a recunoaște o cale efectivă de atac în fața unei instanțe imparțiale și independente, nu și numărul căilor de atac, cu excepția materiei penale.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Avocatul Poporului** apreciază că prevederile art. XVIII alin. (2) teza finală din Legea nr. 2/2013 și cele ale art. 12 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 sunt constituționale. Referitor la circumstanțele cauzei, arată că autorul excepției a avut acces la judecarea în fond și în apel a cauzei sale, cu respectarea principiului accesului liber la justiție. Potrivit dispozițiilor procedurale, recursul poate fi exercitat numai în anumite cazuri prevăzute expres de lege, ducând la o judecată ce nu poartă asupra fondului, ci exclusiv asupra legalității hotărârii anterior pronunțate.

10. Susține că reglementarea de lege criticată nu aduce atingere principiului egalității în drepturi și nici celui al egalității în fața justiției, deoarece se aplică tuturor celor aflați în ipoteza sa, fără privilegiu și fără discriminări. În ceea ce privește asigurarea egalității cetățenilor în exercitarea drepturilor lor procesuale, inclusiv a căilor de atac, Curtea a reținut în jurisprudența sa că „în instituirea regulilor de acces al justițiilor la aceste drepturi, legiuitorul este ținut de respectul principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, prevăzut de art. 16 alin. (1) din Constituție. De aceea, nu este contrar acestui principiu instituirea unor reguli speciale, inclusiv în ce privește căile de atac, cât timp ele asigură egalitatea juridică a cetățenilor în utilizarea lor”.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum rezultă din criticile formulate, îl constituie prevederile art. XVIII alin. (2) teza finală din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 89 din 12 februarie 2013, astfel cum au fost modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2016 pentru prorogarea unor termene, precum și pentru instituirea unor măsuri necesare pregătirii punerii în aplicare a unor dispoziții din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, care prevăd că „*În procesele pornite începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi și până la data de 31 decembrie 2018 inclusiv nu sunt supuse recursului hotărârile pronunțate în cererile prevăzute la art. 94 pct. 1 lit. a) — i) din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, în cele privind navigația civilă și activitatea în porturi, conflictele de muncă și de asigurări sociale, în materie de expropriere, în cererile privind repararea prejudiciilor cauzate prin erori judiciare, precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv. De asemenea, în aceste procese nu sunt supuse recursului hotărârile date de instanțele de apel în cazurile în care legea prevede că hotărârile de primă instanță sunt supuse numai apelului.*”

14. Constituie, de asemenea, obiect al excepției de neconstituționalitate și prevederile art. 12 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, potrivit căroră „*Hotărârile judecătorului-sindic sunt executorii și pot fi atacate, separat, numai cu apel.*” Deși Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței a fost abrogată expres prin art. 344 lit. a) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 25 iunie 2014, în contextul Deciziei nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, prin care a fost interpretată sintagma „*în vigoare*” din cuprinsul art. 29 din Legea nr. 47/1992, text care circumstanțiază controlul de constituționalitate numai la legile și ordonanțele în vigoare, Curtea Constituțională a reținut că acest control vizează

„dispozițiile aplicabile cauzei, chiar dacă acestea nu mai sunt în vigoare”, dar ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare. Așa fiind, deși nu mai sunt în vigoare, prevederile art. 12 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței își produc în continuare efectele juridice, fiind aplicabile cauzei, astfel încât, în aceste condiții, Curtea urmează a se pronunța asupra constituționalității prevederilor legale care fac obiectul excepției de neconstituționalitate.

15. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi și celor ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil.

16. Raportat la cadrul procesual din cauză, Curtea reține că prin cererea înregistrată la data de 15 decembrie 2015 pe rolul Tribunalului Vaslui — Secția civilă, reclamanta Estconsult I.P.U.R.L. Huși, în calitate de lichidator al S.C. Sporting Club — S.A., i-a chemat în judecată pe părțile Ciprian Iulian Damian și S.C. Sporting Club — S.A., solicitând, în temeiul art. 80 alin. (1) lit. b) și c) din Legea nr. 85/2006, anularea transferurilor patrimoniale frauduloase efectuate de debitoare în dauna creditorilor, respectiv anularea dispozițiilor și ordinelor de plată emise de S.C. Sporting Club — S.A., în perioada 21 octombrie 2011—21 octombrie 2014, prin care Ciprian Iulian Damian a încasat suma de 10.950.245 lei, și repunerea părților în situația anterioară, prin obligarea acestuia din urmă la plata către debitoare a sumei sus-menționate. Prin Sentința civilă nr. 191/F din 17 mai 2016, Tribunalul Vaslui — Secția civilă a admis acțiunea, a anulat transferurile patrimoniale constând în dispozițiile și ordinele de plată emise de S.C. Sporting Club — S.A. prin care Ciprian Iulian Damian a încasat suma de mai sus și a repus părțile în situația anterioară, în sensul că a obligat părțile să restituie această sumă. Împotriva acestei sentințe, Ciprian Iulian Damian a declarat apel, atât în nume propriu, cât și în calitate de administrator special al S.C. Sporting Club — S.A., criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie, iar prin Decizia nr. 750 din 31 octombrie 2016, Curtea de Apel Iași — Secția civilă a respins ca nefondat apelul. Împotriva acestei decizii, autorul excepției a formulat recurs, atât în nume propriu, cât și în calitate de administrator special al S.C. Sporting Club — S.A., solicitând casarea acesteia. Dosarul a fost înregistrat pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la data de 27 ianuarie 2017. În conformitate cu dispozițiile art. 493 alin. (2) din Codul de procedură civilă, intitulat *Procedura de filtrare a recursurilor* (dispoziții în vigoare la data formulării recursului de către autorul excepției de neconstituționalitate, ulterior abrogate, la data de 21 decembrie 2018, prin art. I pct. 56 din Legea nr. 310/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative), Înalta Curte de Casație și Justiție a dispus întocmirea raportului asupra admisibilității în principiu a recursului. Prin Încheierea din 19 septembrie 2017 s-a dispus comunicarea raportului către părțile litigiului, ale cărui concluzii sunt în sensul că, „raportat la faptul că decizia atacată este o hotărâre definitivă, nesusceptibilă de a fi cenzurată în calea extraordinară de atac a recursului, magistratul-asistent raportor apreciază că soluția preconizată este aceea de respingere a recursului ca inadmisibil, în procedura prevăzută de art. 493 pct. 5 din Codul de procedură civilă”. În acest context, la data de 19 septembrie 2017, recurentul Ciprian Iulian Damian a depus la dosarul cauzei o cerere de sesizare a Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. XVIII alin. (2) teza finală din Legea nr. 2/2013, corelate cu cele ale art. 12 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate din perspectiva criticilor formulate, Curtea reține că, prin Decizia nr. 369 din 30 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 582 din 20 iulie 2017, a constatat că prin impunerea unui prag valoric al cererii pentru accesul la calea de atac a recursului, legiuitorul nu asigură egalitatea juridică a cetățenilor în accesul la această cale extraordinară de atac, parte componentă a dreptului la un proces echitabil, și a statuat că sintagma „*precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv*”, cuprinsă în art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013, contravine dispozițiilor art. 16 alin. (1) și celor ale art. 21 alin. (3) din Legea fundamentală. De asemenea, Curtea a constatat că efect al constatării neconstituționalității sintagmei „*precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv*”, cuprinsă în art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013, în condițiile prorogării de la aplicare până la 1 ianuarie 2019 a dispozițiilor art. 483 alin. (2) din Codul de procedură civilă, este acela că, de la data publicării deciziei mai sus menționate în Monitorul Oficial al României, Partea I, urmează a se aplica prevederile art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013, în sensul că sunt supuse recursului toate hotărârile pronunțate, după publicarea prezentei decizii în Monitorul Oficial al României, Partea I, în cererile evaluabile în bani, mai puțin cele exceptate după criteriul materiei, prevăzute expres în tezele cuprinse de art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013.

18. În prezenta cauză, autorul excepției de neconstituționalitate își formulează critica tocmai prin prisma considerentelor deciziei precitate, în sensul extinderii efectelor acestei decizii și cu privire la criteriul materiei, apreciind că și criteriul calității unor persoane de părți ale diferitelor tipuri de litigii, în speță în procedura insolvenței, poate fi discriminatoriu atunci când se pune problema exercitării căii de atac a recursului. În acest context, Curtea reține că în cuprinsul art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 sunt enumerate expres situațiile în care nu sunt supuse recursului hotărârile judecătorești, și anume în cererile prevăzute la art. 94 pct. 1 lit. a)—i) din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cele privind navigația civilă și activitatea în porturi, conflictele de muncă și de asigurări sociale, în materie de expropriere, în cererile privind repararea prejudiciilor cauzate prin erori judiciare, precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv.

19. Or, astfel cum reiese din conținutul normativ al art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013, acesta nu are în vedere și materia insolvenței, care guvernează litigiul în care autorul excepției este parte. În ceea ce privește temeiul acțiunii introductive la instanță, și anume art. 80 alin. 1 lit. b) și c) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, aceste dispoziții constituie o aplicare, în cadrul procedurii falimentului, a prevederilor art. 1562—1565 din Codul civil privind acțiunea pauliană (revocatorie), prin care se stabilește dreptul creditorilor de a ataca actele frauduloase încheiate de debitori în dauna lor. Spre deosebire de titularii acțiunii pauliene, și anume creditorii, titular al acțiunii în anularea actelor frauduloase încheiate de debitor în dauna creditorilor săi, poate fi administratorul sau lichidatorul desemnat în cauză. Aceste dispoziții legale sancționează tocmai reaua-credință în exercitarea de către debitori a drepturilor lor, prin acte juridice încheiate în dauna creditorilor.

20. Curtea reține că autorul excepției de neconstituționalitate este nemulțumit, în esență, de faptul că beneficiază numai de calea de atac a apelului, fiind suprimată calea de atac a recursului, iar în acest mod sunt încălcate prevederile constituționale referitoare la accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil. În acest context, Curtea învederează faptul că art. 12 alin. (1) din Legea nr. 85/2006, criticat de autorul excepției, este o normă procedurală care exclude calea de atac a recursului în ceea ce privește hotărârile judecătorului-sindic, iar aceasta este consecința caracterului special, derogatoriu, al procedurii insolvenței. Potrivit art. 11 alin. (1) lit. h) din Legea nr. 85/2006, una dintre atribuțiile judecătorului-sindic, în cadrul

prezentei legi, o reprezintă judecarea acțiunilor introduse de administratorul judiciar sau de lichidator pentru anularea unor acte frauduloase și a unor constituiri ori transferuri cu caracter patrimonial, anterioare deschiderii procedurii, iar, în temeiul art. 12 alin. (1) din Legea nr. 85/2006, hotărârile judecătorului-sindic sunt executorii și pot fi atacate, separat, numai cu apel. De asemenea, în conformitate cu art. 8 alin. (1) din același act normativ, „*Curtea de apel va fi instanța de apel pentru hotărârile pronunțate de judecătorul-sindic în temeiul art. 11. Hotărârile curții de apel sunt definitive.*”

21. Prin urmare, în această materie, legiuitorul a consacrat dublul grad de jurisdicție, iar, întrucât apelul este o cale devolutivă de atac, părțile beneficiază de o examinare pe fond a cauzei lor, atât în fața tribunalului, cât și în fața curții de apel. Împrejurarea că hotărârile pronunțate în materia insolvenței nu pot fi atacate cu recurs, decurge tocmai din specificul acestei proceduri, care a impus adoptarea unor reguli de procedură speciale, ce derogă de la normele dreptului comun. În acest context, Curtea reține că atât doctrina, cât și jurisprudența, au recunoscut procedurii insolvenței caracterul său special, derogatoriu dreptului comun, dreptului procesual civil și dreptului civil. Prin Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței (și ulterior, prin Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență) s-a instituit o procedură legală distinctă, specială față de dreptul comun, aplicabilă societăților în insolvență, legiuitorul consacrand, în mod expres, că dispozițiile legii privind procedura insolvenței se completează, în măsura în care nu contravin, cu cele ale Codului de procedură civilă și cele ale Codului civil.

22. În ceea ce privește reglementarea căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești, în jurisprudența sa, Curtea a statuat că accesul liber la justiție nu are semnificația accesului la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac prevăzute de lege. Accesul liber la justiție implică, prin natura sa, o reglementare din partea statului și poate fi supus unor limitări, atât timp cât nu este atinsă substanța dreptului, în acest sens statuând și Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa, de exemplu prin Hotărârea din 26 ianuarie 2006, pronunțată în *Cauza Lungoci împotriva României*, paragraful 36, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 588 din 7 iulie 2006. Mai mult, nicio dispoziție cuprinsă în Legea fundamentală nu instituie obligația legiuitorului de a garanta parcurgerea, în fiecare cauză, a tuturor gradelor de jurisdicție, ci, dimpotrivă, potrivit art. 129 din Constituție, căile de atac pot fi exercitate în condițiile legii. Legea fundamentală nu cuprinde dispoziții referitoare la obligativitatea existenței tuturor căilor de atac, ci reglementează accesul general neîngrădit la justiție al tuturor persoanelor pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor lor legitime, precum și dreptul tuturor părților interesate de a exercita căile de atac prevăzute de lege. De asemenea, Curtea a reținut că, instituind reguli speciale privind exercitarea căilor de atac, legiuitorul trebuie să asigure părților interesate posibilitatea de a formula o cale de atac împotriva hotărârii judecătorești considerate defavorabile, iar lipsa oricărei căi de atac împotriva unei hotărâri pronunțate în instanță echivalează cu imposibilitatea exercitării unui control judecătorec efectiv, dreptul de acces liber la justiție devenind astfel un drept iluzoriu și teoretic (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 192 din 3 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 2 iulie 2014).

23. De asemenea, Curtea a reținut că, instituind reguli speciale privind exercitarea căilor de atac, legiuitorul trebuie să asigure părților interesate posibilitatea de a formula o cale de atac împotriva hotărârii judecătorești considerate defavorabile. Lipsa oricărei căi de atac împotriva unei hotărâri pronunțate în instanță echivalează cu imposibilitatea exercitării unui control

judecătorec efectiv, dreptul de acces liber la justiție devenind astfel un drept iluzoriu și teoretic (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 192 din 3 aprilie 2014, precitată, sau Decizia nr. 375 din 7 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 643 din 22 august 2016).

24. Curtea constată, însă, că în prezenta cauză autorul excepției a avut acces la judecarea cauzei în primă instanță, precum și în apel, beneficiind, așadar, de o cale de atac, care, potrivit art. 476 alin. (1) din Codul de procedură civilă, provoacă o nouă judecată asupra fondului, instanța de apel statuând atât în fapt, cât și în drept, astfel încât nu poate fi reținută încălcarea dreptului său de acces la justiție și a dreptului la un proces echitabil. Mai mult, Curtea constată că reglementările internaționale în materie nu impun accesul la totalitatea gradelor de jurisdicție sau la toate căile de atac prevăzute de legislațiile naționale, art. 13 din Convenție consacrand numai dreptul persoanei la un recurs efectiv în fața unei instanțe naționale, deci posibilitatea de a accede la un grad de jurisdicție (Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 26 octombrie 2000, pronunțată în *Cauza Kudla împotriva Poloniei*, paragraful 157, sau Decizia Curții Constituționale nr. 288 din 3 iulie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 560 din 5 august 2003, sau Decizia Curții Constituționale nr. 126 din 1 februarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 244 din 7 aprilie 2011, sau Decizia Curții Constituționale nr. 25 din 3 februarie 2015, paragraful 16, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 215 din 31 martie 2015). Totodată, instanța de la Strasbourg, prin Hotărârea din 21 februarie 1975, pronunțată în *Cauza Golder împotriva Regatului Unit*, paragrafele 37—38, a statuat, cu privire la art. 6 paragraful 1 din Convenție, că dreptul de acces la tribunale nu este absolut și că există posibilitatea limitărilor implicit admise chiar în afara limitelor care circumscriu conținutul oricărui drept.

25. În ceea ce privește critica referitoare la discriminarea creată prin interzicerea exercitării căii extraordinare a recursului împotriva hotărârilor date de instanțele de apel, în cazurile în care legea instituie doar calea de atac a apelului împotriva hotărârilor de primă instanță, în acord cu jurisprudența sa constantă, Curtea a reținut că, în vederea asigurării egalității cetățenilor în exercitarea drepturilor lor procesuale, inclusiv a căilor de atac, la instituirea regulilor de acces al justițiabililor la aceste drepturi, legiuitorul este ținut să respecte principiul egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, prevăzut de art. 16 alin. (1) din Constituție. De aceea, nu este contrară acestui principiu instituirea unor reguli speciale, inclusiv în ceea ce privește căile de atac, cât timp ele asigură egalitatea juridică a cetățenilor în utilizarea lor. Principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De aceea, el nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite (a se vedea, în acest sens, cu titlu exemplificativ, Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994). Or, în prezenta cauză, Curtea constată că reglementarea criticată nu conține nicio dispoziție discriminatorie, în măsura în care se aplică tuturor celor aflați în situația prevăzută în ipoteza normativă, fără nicio discriminare pe considerente arbitrare, iar regimul juridic diferit este determinat de deosebirea de situații, care impune soluții legislative diferite, în vederea asigurării celerității soluționării cauzelor aflate pe rolul instanțelor.

26. Având în vedere toate aceste argumente, Curtea constată că prevederile art. XVIII alin. (2) teza finală din Legea nr. 2/2013 și cele ale art. 12 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 nu contravin dispozițiilor art. 16 și ale art. 21 alin. (3) din Constituție.

27. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ciprian Iulian Damian în Dosarul nr. 1.402/89/2014/a13 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă și constată că prevederile art. XVIII alin. (2) teza finală din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă și cele ale art. 12 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 10 octombrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

